

**BIJZONDERE VORMING WOORDKUNST-DRAMA
WOORDKUNST-MUZIEK**

opgelegde monoloog toelatingsproef
(keuze uit drie fragmenten)

fragment uit 'DE MEEUW' - Tsjechov

TREPLJOV

Ik heb je vervloekt, gehaat, je brieven en je foto's verscheurd, maar tegelijkertijd wist ik dat mijn hart voor eeuwig aan jou toebehoort. Ik moet van jou houden, 't kan niet anders. Sinds ik jou verloren heb en begonnen ben met publiceren, is het leven voor mij onverdraaglijk geworden - ik lijd... Mijn jeugd werd als het ware ineens afgekapt, ik heb het gevoel dat ik al negentig jaar op de wereld ben. Ik noem je naam, ik kus de grond waarop je hebt gelopen; waar ik ook keek, overal zag ik je gezicht, je lieve glimlach, die de beste jaren van mijn leven heeft verlicht...

Ik ben eenzaam, niemand die mij verwarmt, die mij genegenheid schenkt, ik heb het koud, alsof ik in een kelder zit, en wat ik ook schrijf, 't is allemaal droog, hard, duister. Blijf hier, ik smeeek 't je, of laat me met je meegaan!

fragment uit 'DRIE ZUSTERS' - Tsjechov

TSJEBOETYKIN

Ze kunnen allemaal doodvallen... allemaal. Dat denkt maar, omdat ik dokter ben, dat ik iedere zieke kan genezen, maar ik weet absoluut niets, ik ben alles vergeten wat ik wist, ik weet niéts meer, écht niéts meer. Doodvallen kunnen ze. Vorige week woensdag moest ik een vrouw behandelen in Zasip - en die ging dood, en het is mijn schuld dat ze dood ging. Ja... Vijfentwintig jaar geleden, toen wist ik nog wel iets, maar nu weet ik niets meer. Niets. Misschien ben ik wel geen mens, maar doe ik maar of ik handen heb, en voeten, en een hoofd; misschien besta ik helemaal niet en denk ik alleen maar dat ik loop, en eet, en slaap.

O, ik wou dat ik niet bestond!

God mag 't weten... Eergisteren conversatie op de club en maar praten, Shakespeare, Voltaire... Ik heb niets van ze gelezen, nog nooit, maar ik trok een gezicht of ik ze wél gelezen had. En de anderen ook, net als ik. Misselijk gedoe! Bekrompen! En toen moest ik weer denken aan die vrouw die ik woensdag heb laten creperen... en alles kwam weer boven, en ik voelde me plotseling zo belazerd, zo walgelijk, zo afgrijselijk... ik ben me gaan bedrinken...

fragment uit 'DE KERSENTUIN' - Tsjechov

LOPACHIN

Ik heb hem gekocht! Wacht even mensen, als u zo goed wilt zijn, mijn hoofd loopt m, ik kan niet praten... We kwamen op de veiling, Deriganov zat er al. Leonid Andrejitsj had maar 15.000 en Deriganov bood exclusief de schulden meteen 30.000. Ik had de zaak in de gaten, ik ging met hem mee, ik bood veertig. Hij vijfenveertig. Ik vijfenvijftig. Hij, ziet u, verhoogt het bod met vijf, ik met tien... Nou, en toen was 't afgelopen. Ik bood negentig exclusief de schulden en daar bleef het bij. De kersentuin is nu van mij! Van mij! Lieve God, Heer in de hemel, de kersentuin is van mij! Zeg me dat ik dronken ben, niet goed bij m'n hoofd, dat ik me dit alles alleen maar verbeeld...

Lach niet om me! Als mijn vader en grootvader toch eens op konden staan uit hun graf en zien, wat er allemaal gebeurd is, hoe hun Jermolai, de geslagen analfabeet Jarmolai, die in de winter op blote voeten liep, hoe deze Jermolai een landgoed heeft gekocht, een landgoed mooier dan wat ook op de wereld. Ik heb het landgoed gekocht, waarop mijn grootvader en vader slaaf waren, waar ze nog niet eens in de keuken mochten komen.

Ik droom, ik verbeeld het me, het lijkt maar zo...